

Zarządzenie Nr 2/2014
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
w Katowicach
z dnia 25 lipca 2014r.

w sprawie wyznaczenia szlaków ruchu pieszego oraz miejsc wspinaczki w rezerwacie przyrody
„Sokole Góry”

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 15, 17 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842 oraz z 2014 r. poz. 805 i 850) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyznacza się szlaki ruchu pieszego, których przebieg określają załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia:

- 1) szlaki turystyczne:
 - a) szlak czerwony „Orlich Gniazd”,
 - b) szlak czarny „im. Barbary Rychlik”;
- 2) ścieżkę edukacyjno-przyrodniczą;
- 3) ścieżkę „Dróżka Św. Idziego”.

§ 2. Wyznacza się miejsca wspinaczki – drogi wspinaczkowe na skałach, o nazwach zwyczajowych: „Pielgrzym”, „Bonifacy” („Boniek”), zgodnie z załącznikami nr 1, 2 i 3 do zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Katowicach
mgr Bernard Błaszczak

Załączniki do zarządzenia Nr 26/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 25 lipca 2014r. w sprawie wyznaczenia szlaków ruchu pieszego oraz miejsc wspinaczki w rezerwacie przyrody „Sokole Góry”.

Załącznik Nr 1

Przebieg szlaków ruchu pieszego oraz lokalizacja miejsc wspinaczki na terenie rezerwatu przyrody „Sokole Góry”.

Obiekt	Lokalizacja*
1. Szlak turystyczny czerwony „Orlich Gniazd”	Rozpoczyna swój przebieg przy północnej granicy rezerwatu. Biegne linią oddziałową 348/349 pomiędzy wniesieniami Pustelnicy i Puchacza w kierunku południowym. Następnie prowadzi linią oddziałową 348/351, przez fragment pododdziału 351b, linią oddziałową 348/351, a następnie przez pododdział 348j, ku wschodniej granicy rezerwatu.
2. Szlak turystyczny czarny „im. Barbary Rychlik”	Fragment szlaku przechodzi przez pododdział 348a w północnej części rezerwatu, w kierunku wschodnim.
3. Ścieżka edukacyjno-przyrodnicza	Rozpoczyna swój bieg przy zachodniej granicy rezerwatu. Prowadzi linią oddziałową 343/350, kierując się przez pododdział 350b, mijając skałę o nazwie „Pielgrzym”; dalej przez pododdział 350c obok skały o nazwie „Bonifacy”, ku szczytom „Góry Sokolej” (punkt widokowy). Następnie schodząc z ww. punktu widokowego, ścieżka biegnie schodami drewnianymi w kierunku północnym, w pobliżu otworu wejściowego „Jaskini Pod Sokolą Górą”. Potem ścieżka się zapętla do skały o nazwie „Pielgrzym”, dalej wraca do granicy rezerwatu. Biegne północną granicą rezerwatu w kierunku wschodnim. Następnie wchodzi do rezerwatu w oddziale 349: prowadzi obok otworu wejściowego „Jaskini Koralewej” i „Jaskini Olsztyńskiej”, dalej schodami drewnianymi w kierunku północnej granicy rezerwatu.
4. Ścieżka „Dróżka Św. Idziego”	Fragment szlaku przechodzi przez pododdział 348a w północnej części rezerwatu, w kierunku wschodnim.
5. Miejsca wspinaczki: 1) Skała „Pielgrzym” 2) Skała „Bonifacy”(„Boniek”)	Pododdziały: 1) 350b 2) 350c

* Zgodnie z Planem Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Złoty Potok na lata 01.01.2006r. - 31.12.2015r., obręb Złoty Potok.

Mapa rezerwatu przyrody Sokole Góry.

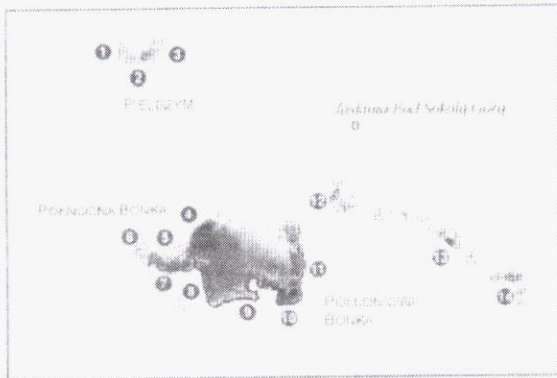

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
2011 r. w. 2011

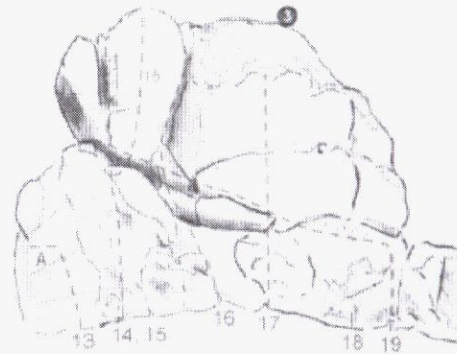
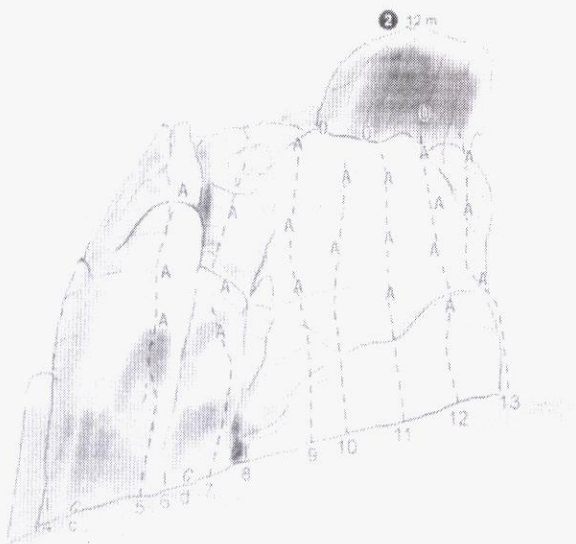
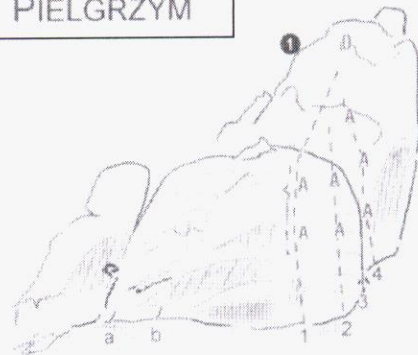
mgr Bernard Błaszczyk

Załącznik Nr 3

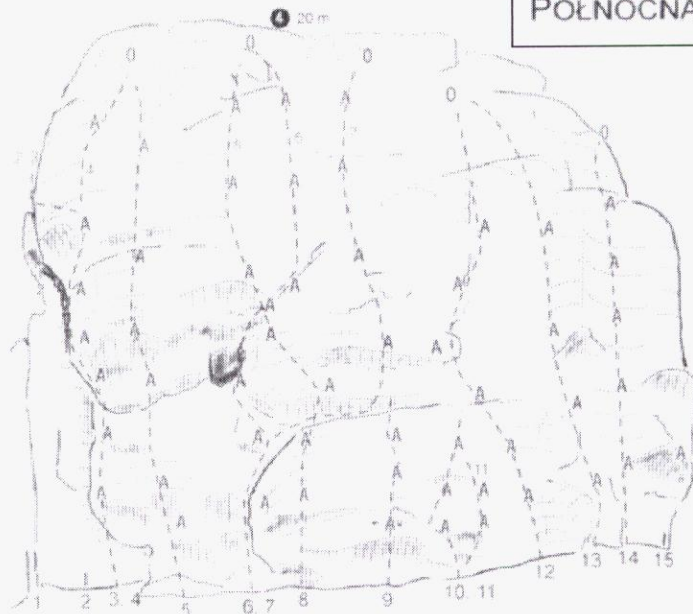
Miejsca wspinaczki – drogi wspinaczkowe na skałach, o nazwach zwyczajowych:
„Pielgrzym”, „Bonifacy” („Boniek”).

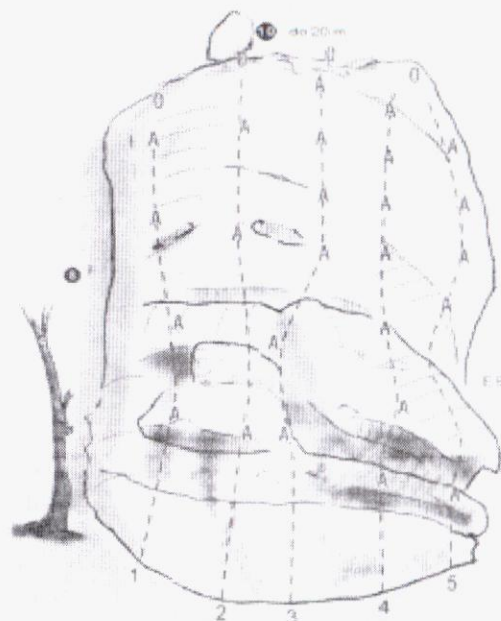
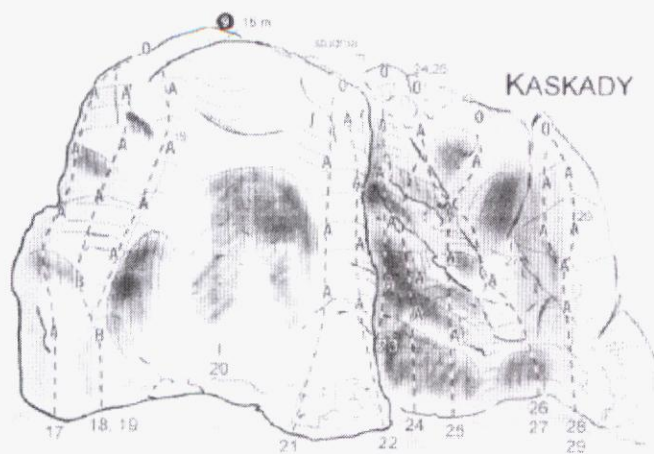
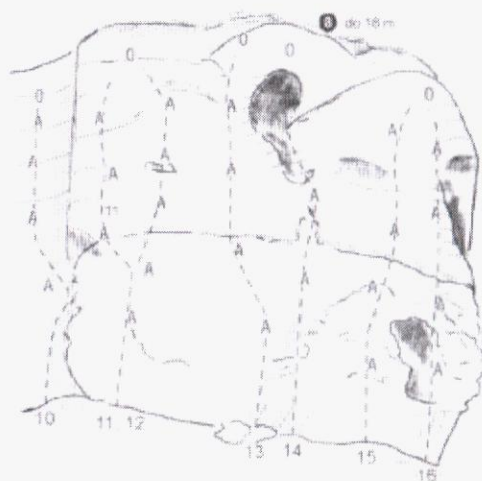
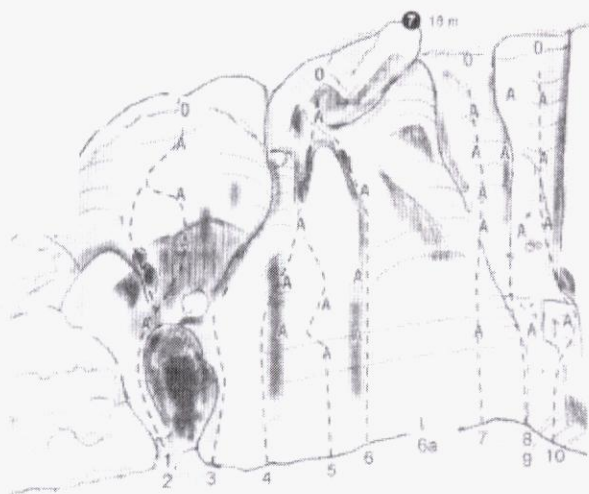
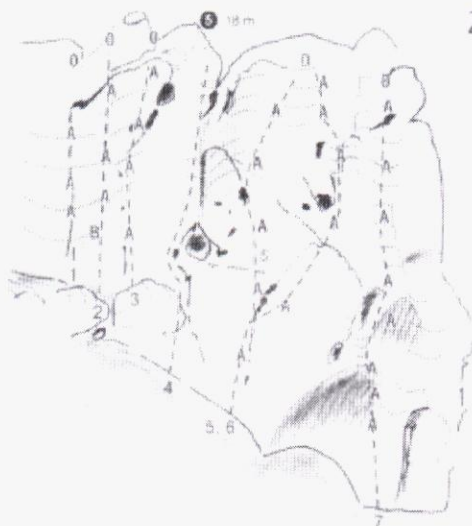
PIELGRZYM

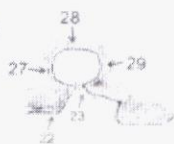
PÓŁNOCNA BOŃKA

ŻÓŁTY OKAP

STUDNIA

Autor skałoplanów: Paweł Haciski

Legenda:

A – lokalizacja punktu asecuracyjnego,

0 – lokalizacja stanowiska zjazdowego,

1-29, a-d – drogi wspinaczkowe.

Uzasadnienie merytoryczne
do zarządzenia Nr 26 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 25 lipca 2014r. w sprawie wyznaczenia szlaków ruchu pieszego oraz miejsc wspinaczki w rezerwacie przyrody „Sokole Góry”.

Rezerwat przyrody „Sokole Góry” utworzony został w 1953r. w celu „zachowania, ze względów naukowych, dydaktycznych i społecznych obszaru leśnego o różnych typach lasów mieszanych i sosnowych, porastających szczególnie wyróżniający się pięknem krajobrazu fragment Jury Krakowsko - Wieluńskiej z charakterystycznymi wychodniami skał wapiennych uformowanych i wyżłobionych erozją w fantastyczne kształty, jaskinie itp.”.

Rezerwat ten położony jest w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja Olsztyńsko-Mirowska”, wyznaczonego dla zachowania m.in. siedlisk nieleśnych związanych z wapiennymi skałami stanowiącymi miejsce występowania licznych rzadkich i zagrożonych, ciepłolubnych gatunków roślin i bezkręgowców.

Ze względu na swoje położenie, interesującą rzeźbę terenu bogatą w naturalne odsłonięcia wapieni jurajskich, różnorodne, wapienne formy skałkowe (ambony, ciągi ścian, progi, mury i grzędy) oraz liczne obiekty jaskiniowe, rezerwat przyrody „Sokole Góry” stanowi miejsce atrakcyjne turystycznie.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 15 i 17 ustawy o ochronie przyrody, na terenie rezerwatu przyrody zabrania się ruchu pieszego oraz wspinaczki z wyjątkiem szlaków i miejsc wyznaczonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska. W związku z powyższym, dopuszczenie wykorzystania rekreacyjnego, turystycznego i sportowego rezerwatu „Sokole Góry” wymaga wyznaczenia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach miejsc udostępnionych dla tych form aktywności.

Dotychczas rezerwat przyrody „Sokole Góry” udostępniony był do ruchu pieszego, turystyki kwalifikowanej (jaskiniowej) oraz wspinaczki skalnej, na podstawie decyzji Wojewody Śląskiego z 7 września 2007r. (znak: ŚR.VII/1/66301-144/12/07).

1. W wyniku reorganizacji ruchu turystycznego na terenie rezerwatu dokonano zmiany przebiegu szlaku turystycznego „im. Barbary Rychlik”, który dotychczas prowadził turystów przez wschodnią część obiektu, pomiędzy Górą Donicą a Górą Karzełek; a także zmiany przebiegu ścieżki edukacyjno – przyrodniczej. Ścieżka ta, w nowym jej przebiegu, pełni funkcję informacyjną, poznawczą i widokową, prowadzi przez najbardziej atrakcyjne turystycznie rejony rezerwatu. Działania, związane ze zmianą przebiegu ciągów komunikacyjnych w rezerwacie, uzasadnione są ochroną tego wrażliwego obszaru - odciążeniem najcenniejszej przyrodniczo części rezerwatu od presji turystycznej. Nie zmieniono przebiegu czerwonego szlaku turystycznego „Orlich Gniazd” oraz ścieżki „Dróżka Św. Idziego”.

2. Miejsca udostępnione do wspinaczki zostały wytypowane przy współpracy ze środowiskiem wspinaczy reprezentowanym przez Polski Związek Alpinizmu. Podczas wyznaczania ww. obszarów kierowano się przede wszystkim ochroną walorów przyrodniczych rezerwatu, a także atrakcyjnością ostańców, stopniem wykorzystania skał przez wspinaczy oraz lokalizacją.

Dojście do ścian wspinaczkowych odbywa się udostępnionymi szlakami ruchu pieszego.

3. Dotychczas obowiązująca decyzja Wojewody Śląskiego zezwalała na uprawianie taternictwa jaskiniowego, pod warunkiem uzgodnienia harmonogramu wejść do jaskiń, planowanej liczby osób wchodzących do jaskiń i rodzaju wykorzystywanego sprzętu z Konserwatorem Przyrody. Mając na względzie ochronę obiektów jaskiniowych, zarządzanie ruchem turystycznym oparto na prowadzeniu

stałej kontroli wejść do jaskiń poprzez udzielanie indywidualnych derogacji (zezwoleń na odstępstwo od zakazów obowiązujących na terenie rezerwatów przyrody, zgodnie z art. 15 ustawy o ochronie przyrody). Odwiedzający jaskinie powinni znać przepisy dotyczące ochrony przyrody i je przestrzegać, posiadać wiedzę jak prawidłowo zachowywać się wewnątrz jaskiń, a także stosować się do zasad bezpiecznego uprawiania taternictwa jaskiniowego.

Obiekty jaskiniowe znajdujące się w rezerwacie są jeszcze słabo poznane pod względem walorów przyrodniczych, w szczególności pod kątem występowania w nich fauny bezkręgowców. Trudno zatem, przy obecnym stanie wiedzy, ocenić wpływ taternictwa jaskiniowego na środowisko tych obiektów, a także określić precyzyjne oraz skuteczne warunki udostępnienia jaskiń dla tej formy aktywności.

Zezwolenia na eksplorację (odkrywanie) nowych partii jaskiń mogą być wydawane po uprzedniej konsultacji ze specjalistami: geologiem, paleontologiem i archeologiem, uwzględniającej zagrożenie dla środowiska naturalnego jaskiń.

Założenia dotyczące aktualizacji zasad udostępnienia rezerwatu w zakresie szlaków ruchu pieszego i wspinaczki zostały pozytywnie zaopiniowane przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody Województwa Śląskiego na posiedzeniu wyjazdowym, które odbyło się 3 grudnia 2013r.

Udostępnienie rezerwatu do ruchu pieszego i wspinaczki ma na celu wypracowanie kompromisu pomiędzy zapotrzebowaniem na korzystanie z walorów turystycznych rezerwatu a aspektami związanymi z zachowaniem przedmiotu oraz realizacją celu ochrony rezerwatu przyrody. Jest to forma realizacji ochrony przyrody rezerwatu poprzez skoncentrowanie oraz uregulowanie ruchu turystycznego. Jednocześnie udostępnienie rezerwatu przyrody „Sokole Góry” dla ruchu pieszego, uprawiania wspinaczki, w miejscach i na warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu, nie będzie miało wpływu na utrzymanie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, w tym wymienionych w załączniku I i II do Dyrektywy Siedliskowej, dla których ochrony wyznaczono obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Olsztyńsko-Mirowska PLH240015. Ponadto uporządkowanie organizacji ruchu turystycznego w rezerwacie przyczyni się do poprawy warunków ochrony cennych elementów przyrody nieożywionej, zbiorowisk roślinnych oraz populacji rzadkich i zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt.

Za utrzymanie ruchu turystycznego odpowiadają organizatorzy ruchu pieszego i wspinaczki.